

Щоб бути майстром, необхідно володіти особистісно професійною неповторністю й унікальністю, своїм стилем діяльності, концептуальністю професійного мислення, зауважує академік І.А. Зязюн. Перераховані ним складові майстра притаманні творчій особистості. Отже, щоб бути майстром педагогічної справи, необхідно мати творчий підхід і креативне мислення. На думку Л.В. Зевіної, креативно-технологічне мислення педагога — це динамічна система педагогічних цінностей, технологічних умінь (педагогічні техніки) і його творчої індивідуальності.

Особистісно зорієнтоване навчання зумовлює самостійний підбір педагогом форм і методів педагогічної взаємодії, створення певних освітніх ситуацій, які б максимально активізували особистісну позицію студента. Процес педагогічної взаємодії є творчим процесом, оскільки має авторську природу. Індивідуалізація та диференціація навчального процесу спрямована на те, щоб зробити навчальний процес психологічно комфортним для всіх студентів, оскільки кожен з них є неповторною індивідуальністю.

Отже, творчість є однією з основних складових, важливою умовою педагогічної майстерності. Викладач, який прагне стати майстром, повинен розвивати у себе креативно-технологічне мислення та мати творчий підхід до створення педагогічних ситуацій.

Психолого-педагогічними умовами розвитку у викладача педагогічної майстерності можна вважати: формування готовності до постійного професійного самовдосконалення; вміння розробляти і реалізовувати програму професійного самовиховання, творчо працювати над удосконаленням власних професійних здібностей (пізнавальних, комунікативних, рефлексивних, творчо-конструктивних), володіти методиками розвитку креативного мислення; аналізувати проблеми і знаходити шляхи їхнього конструктивного розв'язку; реалізовувати у взаємодії всі функції спілкування: комунікативну, перцептивну, інтерактивну; здійснювати продуктивне діалогічне спілкування; створювати творче робоче самопочуття, здійснювати емоційно-вольову саморегуляцію.

Спілкування з студентами, взаєморозуміння з ними — ось ті рушійні сили, які надають дієвості творчому потенціалу педагога. Практика свідчить, що сьогодні студентам потрібен не лише викладач-професіонал, а й наставник, який уміє створити в аудиторії доброзичливу обстановку, налагодити контакт з студентами, зробити їх своїми однодумцями, завоювати незаперечний авторитет.

*Скрицька Н.А., здобувач
кафедри правового регулювання економіки*

НАУКА РЕКЛАМНОГО ПРАВА В СИСТЕМІ ЮРИДИЧНИХ НАУК: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВИКЛАДАННЯ

*Реклама — це наука вводити в оману людину
до того часу, доки не отримаєш від неї гроші
С. Лікок*

Юридична наука — це спеціалізована галузь наукових знань у сфері гуманітарних наук, наукова діяльність, що спрямована на вивчення права в теоретичному і прикладному аспектах, правових форм організації і функціонування держави, суспільства, їхні окремі інститути [1].

Існує точка зору, що у системі юридичних наук слід виділяти п'ять основних груп юридичних наук: загальні теоретико-історичні юридичні науки, галузеві юридичні науки, комплексні юридичні науки, прикладні юридичні науки, міжнародно-правові юридичні науки [2].

Водночас, роль і місце науки рекламного права в системі юридичних наук дотепер не визначено, незважаючи на те, що рекламна діяльність і реклама, як результат такої діяльності, є явища, без яких неможливо уявити господарську діяльність у наш час.

На нашу думку, незабаром відбудеться становлення однієї з нових комплексних юридичних наук — науки рекламного права, основну роль у становленні якої буде належати прийняттю Кодексу рекламної практики України. Втім, на сьогоднішній день ми можемо констатувати наявність лише галузі рекламного законодавства.

Не можна заперечувати, що рекламне законодавство перебуває в процесі активного формування. В той час, коли для студентів юридичних факультетів доцільним є запровадження такої дисципліни, як «Рекламне право» або «Правове регулювання рекламної діяльності», то для студентів-економістів, особливо спеціальності «Маркетинг», актуальним є запровадження такої навчальної дисципліни, як «Рекламне законодавство», що є більш вузьким за сферою вивчення, ніж

«Рекламне право» [3, с. 243]. Доходимо висновку, що доцільно вивчати науку рекламного права саме під час вивчення уже зазначених дисциплін.

Так, під час вивчення дисциплін у сфері рекламної діяльності слід :

по-перше, досліджувати зміст, наприклад, телевізійних рекламних роликів та аналізувати дотримання вимог законодавства України щодо змісту телевізійної реклами, її гучності та тривалості;

по-друге, аналізувати під час семінарських занять наукові публікації вчених-юристів в сфері рекламної діяльності;

по-третє, найкращим індивідуальним завданням для студентів є аналіз наявних поршень норм чинного законодавства України в сфері рекламної діяльності на телебаченні або зовнішньої реклами.

Педагогічна майстерність викладача має полягати у тому, що обсяг його знань і спосіб подання матеріалу не лише мають відповідати реаліям сьогодення, але й бути на крок попереду. Має бути рівноправне за обсягом поєднання подання теоретичного матеріалу та майстерності його застосовувати на практиці.

Література

1. Поняття юридичної науки та її структура [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.infolibrary.com.ua/books-text-7982.html>.

2. Юридична наука в системі суспільних (соціальних) наук [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://osvita.ua/vnz/reports/law/9266/>.

3. *Скрицька Н.А.* Рекламне право в підготовці юристів: гарна ідея чи необхідність сьогодення / Н.А. Скрицька // Проблеми вдосконалення підготовки юристів: професійні та морально-етичні аспекти: Збірник матеріалів науково-методичної конференції. — К. : КНЕУ, 2008. — С. 241–244.

Тимофєєва Л.Р., старший викладач
кафедри конституційного та адміністративного права

ОСОБЛИВОСТІ ПРИ ВИКЛАДАННІ СТАТУСУ ГЛАВИ ДЕРЖАВИ

Актуальність теми пов'язана з глобальною інформатизацією та великою кількістю змін у сучасному суспільстві. Оточуючий світ стрімко міняється, він тісний і взаємозалежний. Головний урок світової кризи — жити треба по коштам.

Для успіху лекції, семінарського заняття важливе значення має поділ матеріалу на розділи, основні питання, іншими словами — якісний план.

Метою навчання — набуття навичок застосування набутих знань, зокрема при наданні пропозицій щодо розуміння та формування базового законодавства за принципом чіткого визначення предмета правового регулювання з метою якісного регулювання суспільних відносин, зменшення колізій у правозастосовній практиці.

Незважаючи на те, що світова історія інституту глави держави нараховує близько 200 років, для України він був новим, без досвіду практичного функціонування і наукового осмислення його ролі в системі державної влади.

На думку Н.Г. Плахотнюк, інститут президентства розглядається вченими у трьох основних аспектах: 1) як сукупність конституційно-правових норм; 2) як форма і суть політичної організації; 3) як організаційно-функціональна структура. При цьому у теоретичних розробках зустрічається й термін „інститут президента», під яким розуміється поєднання правових норм та фактичної ролі президента¹.

У силу відсутності наукових розробок статусу Президента, відсутності жорсткого Основного закону, діючого в Україні на початок 90-х років XX століття, до Конституції України неодноразово вносились зміни стосовно діяльності Президента. Парламенту України не вдалося прийняти рішення, відповідне фактичній ролі глави держави, що стало однією з підстав політичного протистояння глави держави і парламенту в 1995 році. У результаті політичної кризи була прийнята Конституція України 1996 року.

¹ *Плахотнюк Н.Г.* Інститут президентства в Україні: конституційно-правовий аспект. Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук. — Х.: Національна юридична академія ім. Ярослава Мудрого, 1999. — С. 16.